

Arrest

nr. 91 179 van 8 november 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nederlandse nationaliteit te zijn, op 19 juli 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 20 juni 2012 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 25 juli 2012 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 september 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 3 november 2009 diende verzoeker een aanvraag in tot het verkrijgen van een verklaring van inschrijving als beschikker van voldoende bestaansmiddelen.

1.2. Op 30 april 2010 werd hij in het bezit gesteld van een E-kaart.

1.3. Op 20 juni 2012 trof de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van

meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21). Dit is de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

"[...]In uitvoering van artikel 42 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van Naam:, Nationaliteit :Nederland, Geboortedatum : 12.11.1966, Geboorteplaats: Heerlen, Identificatienummer in het Rijksregister: (...), Verblijvende te: (...)

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Betrokkene diende op 03/11/2009 een aanvraag in tot verklaring van inschrijving als beschikker van voldoende bestaansmiddelen en verkreeg de E-kaart op 30.04.2010.

In het kader van een aanvraag tot herinschrijving van betrokkene na afschrijving naar het buitenland, werd overeenkomstig art.42bis van de wet van 15.12.1980 op 12.01.2012 betrokkene verzocht nieuwe informatie te verstrekken betreffende zijn huidige activiteiten of, bij gebrek daaraan, bestaansmiddelen. Betrokkene had immers recht op herinschrijving, maar gezien hij toch enige tijd het land verlaten had was het aangewezen na te gaan of betrokkene nog wel aan de verblijfsvoorwaarden voldoet om verder het verblijfsrecht te kunnen uitoefenen.

Betrokkene nam kennis van ons verzoek om nieuwe bewijsdocumenten voor te leggen op 17.01.2012, waarop hij nog 1 maand de tijd had om de nodige bewijsstukken over te maken.

Betrokkene maakte tot op heden geen enkel bewijsstuk over. Derhalve kan niet worden vastgesteld dat betrokkene nog steeds voldoet aan de voorwaarden van art. 40, §4 van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht verder uit te oefenen.

Overeenkomstig art42bis, §1 van de wet van 15.12.1980 dient er dan ook een einde gesteld te worden aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In wat als een enig middel kan worden beschouwd beroept verzoeker zich op de schending van artikel 40, §4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (verder: de Vreemdelingenwet).

Verzoeker betoogt als volgt:

"Aangezien verzoeker overeenkomstig art 40, §4 van de wet van 15.12.1980 recht heeft om gedurende meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven indien hij conform art 41,1ste lid, bedoelde voorwaarden vervuld en hij:

2° hetzij voor zichzelf over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat hij tijdens zijn verblijf ten laste komt van het sociaal bijstandstelsel van het Rijk, en ook over een verzekering beschikt die de ziekenkosten van het Rijk volledig dekt.

Er kan een einde worden gesteld aan het verblijfsrecht van een burger van de Unie overeenkomstig art 42bis, van de wet van 15.12.1980 indien de verzoeker niet meer voldoet aan de voorwaarden gesteld in art 40, §4 van de wet van 15.12.1980.

Dat in deze zin n.a.v. de aanvraag tot herinschrijving van verzoeker hij werd verzocht nieuwe informatie te verstrekken betreffende de huidige activiteiten of, bij gebrek daaraan, bestaansmiddelen.

Dat de bewijzen betreffende zijn activiteiten en/of bestaansmiddelen niet tijdig verweerder bereikte zodanig dat niet kon worden vastgesteld dat mijn verzoeker nog steeds voldeed aan de voorwaarden van art 40, §4 van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in het Rijk verder te blijven uitoefenen.

Dat verweerder overeenkomstig art42bis, §1 van de wet van 15.12.1980 dan ook een einde heeft gesteld aan het verblijfsrecht van mijn verzoeker in het Rijk.

Dat deze beslissing evenwel onterecht was gelet op het feit dat mijn verzoeker wel degelijk voldoet aan de voorwaarden zoals vereist in art 40, §4 van de wet van 15.12.1980.

Dat mijn verzoeker immers sinds 01.11.2009 een arbeidsovereenkomst heeft bij B.V. DHL EXPRESS (Netherlands) te 3821 AJ Amersfoort, Terminalweg 36 met een bruto jaarsalaris van € 24.935,28.

Dat mijn verzoeker naast deze arbeidsovereenkomst en werkgeversverklaring eveneens de loonfiches bijbrengt van december 2011 t.e.m. juni 2012 waaruit blijkt dat mijn verzoeker beschikt over een gemiddeld netto maandelijks inkomen van +/- € 2.100,00.

Dat mijn verzoeker verder tot op heden geen enkele financiële steun is toegekend geworden door het OCMW van Lommel conform de bijgebrachte verklaring d.d. 10.07.2012.

Dat op basis van de thans bijgebrachte bewijsmiddelen voldoende naar recht is aangetoond dat mijn verzoeker nog steeds over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat hij tijdens zijn verblijf ten laste komt van het Sociale Bijstandstelsel van het Rijk zoals vereist in art 40, §4,2° van de wet van 15.12.1980.

Dat mijn verzoeker dan ook vordert dat de beslissing van verweerder wordt nietig verklaard.

Dat huidig middel van mijn verzoeker wel degelijk gegrond is."

2.2. De bestreden beslissing werd getroffen op grond van artikel 42 bis, §1 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

"§ 1. Er kan een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie door de minister of zijn gemachtigde indien hij niet meer voldoet aan de in artikel 40, § 4, en de in artikel 40bis, § 4, tweede lid, bedoelde voorwaarden of, voor de in artikel 40, § 4, eerste lid, 2° en 3°, bedoelde gevallen, indien hij een onredelijke belasting vormt voor het sociale bijstandstelsel van het Rijk. De minister of zijn gemachtigde kan zonodig controleren of aan de naleving van de voorwaarden voor de uitoefening van het verblijfsrecht is voldaan."

2.3. Uit het administratief dossier blijkt dat de verwerende partij, na de vaststelling dat verzoeker enige tijd uit het bevolkingsregister afgeschreven was wegens vertrek naar Nederland en zich daarna terug aanmeldde, op 12 januari 2012 de burgemeester van Lommel aanschreef met de vraag verzoeker "te vragen welke activiteiten hij heden heeft." Verwerende partij wees er hierbij op dat "Overeenkomstig art. 42bis §1 van de wet van 15.12.1980 [...] de minister of zijn gemachtigde immers zo nodig [kan] controleren of aan de naleving van de voorwaarden voor de uitoefening van het verblijfsrecht is voldaan." en vervolgde haar brief met het verzoek "[...] de betrokkene te vragen om recente bewijzen voor te leggen van zijn huidige activiteit", waarbij voor bij elk vermeld statuut – namelijk werknemer, zelfstandige, werkzoekende, student, beschikker van voldoende bestaansmiddelen – gedetailleerd werd welke stukken dienden te worden overgelegd. Tevens wordt in deze brief gesteld "Gelieve betrokken te verzoeken binnen de maand na kennisname van deze brief (datum kennisname + 1 maand), alle nodige bewijsstukken voor te leggen."

Deze brief werd blijkens het administratief dossier op 17 januari 2012 betekend aan verzoeker.

2.4. Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat verzoeker niet is ingegaan op het verzoek om binnen de maand na kennisgeving van bovenvermelde brief de gevraagde documenten over te maken. Daar waar verzoeker bij zijn verzoekschrift voegt, 'Arbeidsovereenkomst voor onbepaalde duur DHL', 'Werkgeversverklaring', 'Loonfiches december 2011 t.e.m. juni 2012', en 'Verklaring OCMW Lommel d.d. 10.07.2012' om aan te tonen dat hij wel degelijk voldoet aan de in artikel 40, §4 van de Vreemdelingenwet gestelde voorwaarden, dient de Raad op te merken dat zij niet eerder aan de verwerende partij werden overgemaakt en voor het eerst aan het verzoekschrift worden toegevoegd. Dit blijkt tevens duidelijk uit de bewoordingen gehanteerd in het verzoekschrift. Immers geeft verzoeker te kennen "Dat op basis van de thans bijgebrachte bewijsmiddelen voldoende naar recht is aangetoond dat mijn verzoeker nog steeds over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat hij tijdens zijn verblijf ten laste komt van het Sociale Bijstandstelsel van het Rijk zoals vereist in art 40, §4,2° van de wet van 15.12.1980." (eigen onderlijning).

De regelmatigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze te nemen (RvS 23 september 2002, nr. 110 548; RvS 26 februari 2009, nr. 4069 (c)). De overgemaakte stukken waren niet gekend door de verwerende partij, zodat ze thans niet dienstig kunnen worden aangebracht om de onrechtmatigheid van de bestreden beslissing aan te tonen.

De Raad kan als annulatierechter niet verzoekers verblijfssituatie gaan beoordelen in de plaats van de verwerende partij aan de hand van stukken die voor het eerst aan het verzoekschrift worden toegevoegd.

2.5. Gelet op het voorgaande toont verzoeker niet aan dat verwerende partij ten onrechte artikel 42bis, §1 van de Vreemdelingenwet heeft toegepast. Dit laat onverlet de mogelijkheid voor verzoeker om zijn verblijfsrecht te laten erkennen door de verwerende partij via een nieuwe vestigingsaanvraag indien hij van oordeel is te voldoen aan de gestelde voorwaarden en meent dit te kunnen aantonen met de bij het verzoekschrift gevoegde stukken.

Het enig middel is ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht november tweeduizend en twaalf door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA